

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Trithemij, Spanheimensis, Et Postea Divi Jacobi
apud Herbipolim Abbatis, Viri suo aevo doctissimi. Tomus
... Annalivm Hirsavgiensivm**

Opus nunquam hactenus editum, & ab Eruditis semper desideratum.
Complectens Historiam Franciae Et Germaniae, Gesta Imperatorum,
Regum ...

Trithemius, Johannes

S. Galli, 1690

Quo tempore & de quo Cœnobio primi Monachi ad Hirsaugiam in hac
secunda fundatione Comitis Adelberti venerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38550

Cœnobia, sed non in omnibus integra vigebat monasticae institutionis disciplina. Plures etenim claustrales in illo tempore monasticam institutionem corruerant, qui turpiter in via rectitudinis claudicabant. Monachi námque Fuldensis Cœnobij, sicut & cæteri plures, à tramite regularis disciplinae deviantes, illo in tempore vix Monastico nomine digni videbantur. Erat eo tempore Monasterium Schaffhausen in Suevia noviter à comite quodam Eberhardo, patre Utonis Archiepiscopi Trevirorum, ut supra diximus, fundatum, in quo Monachi secundum Regulam S. P. N. Benedicti omnium testimonio vicinorum religiosissimè convertabantur: quorum se fama laudabilis in omni terra Suevorum longè laté diffuderat. Comes igitur Adelbertus missâ legatione ad Abbatem memorati Cœnobij, mitti sibi Monachos duodecim postulavit & Abbatem, promittens se illis omnia, quæ fuerint necessaria, provisurum. Ad cuius preces Abbas, & tota Congregatio facilem præbuere contēnsum, & habito inter se consilio, Monachos destinandos XII. statuerunt, quibus tertium decimum Fridericum nomine præficientes Abbatem, ad Hirsaugiam in Dei nomine transmisérunt.

Quo tempore & de quo Cœnobio primi Monachi ad Hirsaugiam in hac secunda fundatione Comitis Adelberti venerint.

Monaster.
S. Aurelij
iterum in-
habitatur.

Anno prænotato Dñi Nativit. MLXVI. Indictione Romanorum quartâ, die mens. Decemb. similiter IV. ab obitu Conradi Abbatis ultimi LXV. à prima verò Monasterij fundatione comitis Erlafredi anno CCXXVIII. Fridericus Abbas cum Monachis duodecim, missus de Monasterio Solitariorum venit in Hirsaugiam ad petitiones comitum de Calba Adelberti & Wiltrudis, necdum ad plenum consummato Monasterio. Quos ut vidit devota Christi famula Wiltrudis, incredibili gaudio perfusa, Dominum in servis suis summa cum alacritate suscepit, & omnibus quæ ad eorum sustentationem videbantur necessaria, copiose dispositis. Monasterium eis astante & consentiente Adelberto comite perpetuò inhabitandum assignavit. Sed cum Fridericus Abbas & Monachi dicerent eam traditionem loci nequaquam sufficere, nisi coram Episcopo Neometensi in facie S. Matris Ecclesiæ, vocatis adhoc idoneis testibus, ut moris est, secundum consuetudinem ordinis solenniter fuerint confirmata, non satis comiti placuit; quippe qui Monasterium in sua cupiebat habere potestate. Dissimulans tamen exteriori apparatu mentis intentionem occultam: respondit, se consummato structurarum opere facturum omnia, quæcumque ratio postularet. At verò de possessionibus, quas majores sui de Monasterio quandam rapuerant, majorem tunc partem restitut, reliquas ad tempus occupavit: nam post depositum Friderici Abbatis, cum S. Wilhelmus in regimine Monasterij fuisse prælatus, prudentiâ serpentinâ, & simplicitate columbinâ comitis attitiam superavit, & omnimodam Cœnobij libertatem, tam ab Imperatore Heinrico quam summo Pontifice obtinuit. Atqui posteaquam fratres in possessionem Monasterij realem fuerunt admitti, cœperunt diligenter.

gentissimè intendere, quatenus Ecclesiam neendum perfectam cum reliquis mansionibus necessarijs potuissent quantocius consummare. Comitissa verò devoutissima Wiltrudis cernens fervorem Monachorum ad operis perfectionem indefessum, & in sancta sedulitate constantiam, omnia quæ videbantur necessaria, fratribus tradidit, & de commissione mariti comitis fideliter cooperata fuit.

Quamvis autem Fratres unà cum artificibus, & ministris conductijs Adelberti Comitis cœpto continuò instarent operi, quia tamen adhuc multa restabant construenda, non subito, sed cum tempore omnia fuerunt per ordinem consummata: per annos namque decem continuos Adelberti Comitis Cœnobium impensis construitur, quod anno Dominicæ Nativitatis sexagesimo supra millesimum, sicut diximus, inchoatum, septuagesimo tandem consummatur, cuius Monasterij perfectionem Fridericus Abbas videre non potuit: quoniam sicut dicemus ante consummationem operis depositus fuit. Hujus autem fundationis consummationem, Ecclesiæ consecrationem, & liberam traditionem Monasterij in manus Abbatishoc loco rationabiliter describere non possumus, sed omnia convenienter suo tempori designanda reservamus. Nam quidquid factum constat tempore Abbatis Wilhelmi, non videtur nobis historiæ conferendum Friderici.

De Friderico Monasterij Hirsaugiensis undecimo Abate, qui præfuit annis duobus, mensibus 4. diebus viginti, & gestis illius temporis.

Anno itaque Dominicæ Nativitatis præscripto, Mlxvi. Monachis duodecim de Monasterio Solitariorum, quod vulgariter Einsiedel nominatur, in Hirsaugiam venientibus, Fridericus natione Suevus, communis electione Abbas in ordine Pastorum hujus Cœnobij undecimus Praelatus est, & præfuit annis duobus, mensibus quatuor, diebus viginti, ordinatus in die S. Thomæ Apostoli ab Einhardo Spirensis Ecclesiæ Pontifice. Nos autem annos regiminis sui computamus à die introitus in Hirsaugiam, qui contigit anno præscripto in festo D. Barbaræ Virg. & Mart. 4. videlicet die mensis Decembr. anno Abbatie vacantis post obitum Conradi Abbatis decimi Lxv. mense 3. & die 14. Fuit autem Fridericus iste Abbas, sicut diximus, natione Suevus, parentibus genitius, & antiquâ familiâ ortus, qui puer ad litteras positus, cum ætate proficit non mediocriter in studio scripturarum, postea verò quam sapere, & intelligere aliquantum coepit, se totâ mentis intentione convertit ad Dominum, cupiens & mundum cum suis vanitatibus contemnere, & Deo puro semper corde in Monasterio servire. Vnde præventus Spiritus sancti gratiâ de consensu parentum ad Monasterium Solitariorum, ubi tunc magna vigebat Monachorum Religio, proficiscitur, & præmissâ petitione solemnî consuetâ, Monachorum Collegio sociatur. Monachus autem factus, omne tempus lectioni, meditationi, orationi, ceterisque Monasticæ disciplinæ exercitijs distribuit, & sine querela conversatus, nulli unquam molestus, vel onerosus fuit. Studio namque spirituali-

Fridericus
Abbas san-
cti Aurelii
XI.

Fridericus
Abbas, na-
tione Sue-
vus.